

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges

Første Behandling af Forslag til Lov om en Førgøelse af de tilførbordnede og Afdelingernes Antal i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 4142 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling

Justitsministeren (Nelleman):

Bortset fra nogle enkelte Ændringer, som kun ere af sproglig Betydning, er der i dette Lovforslag i det andet Ting kun foretaget den mindre betydelige Ændring, at man har bevilget en Protokolfører mindre, end der var foreslaaget i Regeringsforslaget. Ordningen ved Kriminal- og Politiretten skal jo efter Forordningen af 28de Februar 1845 være og maa ifølge Tingenes Natur være den, at der i hver Afdeling af Retten er foruden den Assessor, der forestaar Afdelingen, tillige en Protokolfører og et edsvorent Rettsvidne. Men hidtil har der ved Retten været en Protokolfører mere, end der er Afdelinger, og vedkommende Protokolfører har gjort Tjeneste paa Justitskontoret. I den Anledning er det, at man i det andet Ting har ment, at man til denne Tjeneste ogsaa maatte kunne benytte en Assistent og ikke behøvede en Protokolfører. Hvad der opnaas ved denne Ændring er ikke meget, da en Assistent's Gage kun er lidet ringere end en Protokolførers, men desuden er der den Omstændighed, at et vist Antal af Protokolførerne kunne faa kongelig Udnævnelse, hvilket ikke gælder om Assistenterne. Den vedtagne Forandring er imidlertid forholdsvis ubetydelig, og da Lovforslagets Ordning med Hensyn til Hovedsagen, nemlig Ansættelse af 3 ny Assessorer i Kriminal- og Politiretten, er vedtagen i det andet Ting, som det var foreslaaet af Regeringen, maa jeg anbefale Landstinget at vedtage det i dets nuværende Skikkelse.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Konsularvæsenet af 14de April 1893.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 37—38).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren (Needh-Lott): I Konsularloven af 14de April 1893 vedtoges det efterhaanden at søge en Ordning gennemført, hvorved der ansattes udsendte Konsuler og Vicekonsuler paa de vigtigste Steder, og det vedtoges tillige, at Konsulatsafgiften, der tidligere havde været ydet i det enkelte Tilfælde til den enkelte Konsul, skulde gaa over til at være en aarlig Afgift. Det blev desuden ved denne Lov bestemt, at der inden den 1ste Januar 1896 skulde fremkomme et samlet Forslag om Anvendelse af Konsulatsafgiften. I Henhold til dette Paalæg har jeg indbragt i det andet Ting et Forslag om Ansættelse og Lønning af Konsuler og Vicekonsuler. Ved Udarbejdelsen af dette Forslag er jeg gaaet ud fra, at jeg for at opfylde Paabuddet i Loven af 1893 skulde nævne alle de Steder, hvor man havde tænkt sig, at det vilde være høbdigt at have en udsendt Konsul, og der blev i Forslaget nævnt 22 forskellige Steder, hvor man mente, at Danmarks Interesser vilde være tjente med at have saadanne udsendte Konsuler. Lovforslagets øvrige Paragraffer indeholdt Bestemmelser om, at, naar der blev tilstrækkelige Summer ledige af Konsulatsafgifterne, kunde de anvendes til at udsende Konsuler til disse Pladser, og de skulde faa Lønnes paa en nærmere angiben Maade, hvilket i øvrigt i Hovedtrækkene allerede var fastslaaet i Loven af 1893; Lovforslaget gik derfor kun ud paa at regulere Lønningsforholdene paa de enkelte Pladser. — Ved Forhandlingerne i det andet Ting blev der fra forskellige Sider og senere af det nedsatte Udvalg, Finansudvalget, gjort gældende, at en saadan Ordning som den af mig foreslaaede rettest burde træffes paa Finansloven og ikke paa særlig Lov. Denne Paastand støttede sig til en Udtalelse i Loven af 1893, som sagde, at hele denne Ordning kunde træffes enten paa en særlig Lov eller paa Finansloven. Grunden til, at man ikke saa gerne ønskede en Ordning truffen paa særlig Lov, var, at man derved vilde komme til paa Forhaand at disponere over Pengemidler, som ikke endnu vare disponible, saaledes at det fra Formens Side vilde være